

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH**

z dnia 26 sierpnia 2014 r.

w sprawie przechowywania, noszenia oraz ewidencjonowania broni i amunicji

(Dz. U. z dnia 16 września 2014 r.)

Na podstawie art. 32 ust. 2 ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. z 2012 r. poz. 576, z 2013 r. poz. 829 oraz z 2014 r. poz. 295) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe zasady i warunki przechowywania, noszenia oraz ewidencjonowania broni i amunicji przez:

- 1) podmioty posiadające broń i amunicję na podstawie pozwolenia na broń na okaziciela, o których mowa w art. 29 ust. 1 pkt 3-7 ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji, zwanej dalej "ustawą" (tj. podmioty prowadzące strzelnicę)
- 2) **osoby posiadające broń i amunicję do niej na podstawie pozwolenia**, o którym mowa w art. 10 ust. 4 ustawy (tj. do celów łowieckich, do celów sportowych - broni palnej:
 - a) bocznego zapłonu z lufami gwintowanymi, o kalibrze do 6 mm;
 - b) centralnego zapłonu z lufami gwintowanymi, o kalibrze do 12 mm;
 - c) gładkolufowej;
 - d) przystosowanej do strzelania wyłącznie przy pomocy prochu czarnego (dymnego);5) do celów szkoleniowych; 6) do celów rekonstrukcji historycznych - broni alarmowej albo innej broni palnej, konstrukcyjnie przeznaczonej do strzelania wyłącznie amunicją ślepą, w tym samoczynnej; 7) do celów kolekcjonerskich lub pamiątkowych.

§ 2. Broń i amunicję przechowuje się w odpowiednio przystosowanym do tego celu pomieszczeniu, zwanym dalej "magazynem broni", lub w urządzeniach spełniających wymagania co najmniej klasy S1 według normy PN-EN 14450.

§ 3. 1. Broń i amunicję, podmioty posiadające broń i amunicję na podstawie pozwolenia na broń na okaziciela, o których mowa w art. 29 ust. 1 pkt 3-7 ustawy (np. szkoły, podmioty prowadzące strzelnicę, organizacje sportowe i łowieckie, stowarzyszenia obronne w celu szkolenia i realizacji ćwiczeń strzeleckich), zwane dalej "**podmiotami posiadającymi broń i amunicję**", przechowują w magazynie broni, w urządzeniach spełniających wymagania co najmniej klasy S1 według normy PN-EN 14450.

2. Broń na czas przechowywania ma odłączony magazynek oraz jest rozładowana. Warunki przechowywania broni uwzględniają wymagania jej producenta.

3. Amunicja do broni palnej:

- 1) jest przechowywana w pudełkach lub pojemnikach, w sposób uniemożliwiający uderzenie w spłonkę naboju;
- 2) nie jest przechowywana w magazynkach nabojowych.

4. W magazynie broni przechowuje się również broń i amunicję używaną w szczególności podczas zawodów sportowych, zgrupowań, szkoleń, wystaw oraz podczas realizacji filmów i innych przedsięwzięć artystycznych.

5. W przypadku braku możliwości przechowywania broni i amunicji w magazynie broni, w przypadkach, o których mowa w ust. 4, musi ona znajdować się w pomieszczeniu zamkniętym i być pod stałym, bezpośrednim nadzorem osoby upoważnionej przez kierownika podmiotu posiadającego broń i amunicję do

dysponowania tą bronią.

6. Klucze do magazynu broni przechowuje kierownik podmiotu posiadającego broń i amunicję lub zatrudniona przez niego i upoważniona pisemnie osoba posiadająca dopuszczenie do posiadania broni wydane na podstawie art. 30 ust. 1 i 2 ustawy.

§ 4. 1. Magazyn broni stanowi oddzielne pomieszczenie w budynku o konstrukcji niepalnej, wydzielone ścianami murowanymi, usytuowane w miarę możliwości na piętrze, posiadające:

- 1) gaśnicę proszkową ABC o masie środka gaśniczego co najmniej 4 kg oraz koc gaśniczy;
- 2) drzwi spełniające co najmniej wymagania, o których mowa w Polskiej Normie PN-EN 1627, plombowane lub zaopatrzone w inny wskaźnik sygnalizujący wejście osób nieuprawnionych; dopuszcza się drzwi obite blachą stalową o grubości co najmniej 2 mm, posiadające blokadę przeciwwyważeniową oraz zamknięcie przynajmniej na jeden zamek, co najmniej w klasie "7" według normy PN-EN 12209, i zasuwę drzwiową zamykaną na kłódkę, co najmniej w klasie "5" według normy PN-EN 12320;
- 3) okna osłonięte siatką stalową o wymiarach oczek 10 mm x 10 mm, o średnicy drutu 2,5 mm, oraz zamocowaną na stałe w murze kratą wykonaną z prętów stalowych o średnicy nie mniejszej niż 12 mm lub z płaskowników stalowych o wymiarach nie mniejszych niż 8 mm x 30 mm; odstęp między prętami w kratce ma nie przekraczać wymiarów 120 mm x 120 mm, a płaskowników 80 mm w poziomie i 240 mm w pionie; dopuszcza się zamiennie montaż szyb kuloodpornych klasy co najmniej BR 1 według normy PN-EN 1063 lub równoważnej, albo o zwiększonej odporności na włamanie, co najmniej w klasie P4A według normy PN-EN 356, bez możliwości otwierania;
- 4) zabezpieczenie systemem sygnalizacji włamania i napadu spełniającym wymagania co najmniej normy PN-EN 50131-1 z transmisją sygnału alarmu do uzbrojonego stanowiska interwencyjnego, pełniącego całodobowy dyżur; pomieszczenie niewyposażone w tę sygnalizację obejmuje się całodobową uzbrojoną ochroną;
- 5) skrzynię z piaskiem lub inne urządzenie służące do przechwytywania pocisków, z oznaczeniem "TU KIERUJ BRON", w miejscu ładowania i rozładowywania broni.

2. Upoważniony przez komendanta wojewódzkiego (Komendanta Stołecznego) Policji funkcjonariusz Policji stwierdza w protokole, czy magazyn broni spełnia warunki określone w rozporządzeniu oraz czy sposób zabezpieczenia broni i amunicji jest zgodny z wymogami określonymi w rozporządzeniu.

§ 5. 1. Osoby posiadające broń i amunicję do niej na podstawie pozwolenia, o którym mowa w art. 10 ust. 4 ustawy, przechowują broń i amunicję w urządzeniach spełniających wymagania co najmniej klasy S1 według normy PN-EN 14450.

2. Broń w liczbie powyżej 50 egzemplarzy i amunicję do niej przechowuje się w pomieszczeniu wyposażonym dodatkowo w zabezpieczenia określone w § 4 ust. 1 pkt 1-4.

§ 6. 1. Osoby posiadające broń i amunicję do broni palnej **w celach kolekcjonerskich oraz pamiątkowych**, w przypadku przechowywania tej broni i amunicji poza urządzeniami, o których mowa w § 5 ust. 1, mogą je przechowywać w gablotach przeznaczonych do przechowywania broni po spełnieniu następujących warunków:

- 1) gabloty do przechowywania broni i amunicji posiadają:
 - a) konstrukcję z materiałów zapewniających stabilność,
 - b) możliwość przytwierdzenia do podłoża lub zablokowania utrudniającego zmianę ich położenia,
 - c) przeszklenie zrobione ze szkła o zwiększonej odporności na przebicie i rozbicie co najmniej w klasie P6B według normy PN-EN 356,
 - d) zamknięcia co najmniej w klasie 5 według normy PN-EN 12209;
- 2) okna w pomieszczeniach, w których jest przechowywana broń i amunicja, są zabezpieczone przez zamontowanie w nich krat, siatki, żaluzji antywłamaniowych

spełniających wymagania co najmniej normy PN-EN 1627 albo szyb o podwyższonej odporności na przebicie i rozbicie w klasie co najmniej P4A według normy PN-EN 356;

- 3) drzwi wejściowe do pomieszczenia, w którym jest przechowywana broń i amunicja, są:
 - a) wzmocnione blachą stalową o grubości co najmniej 2 mm,
 - b) wyposażone w blokadę przeciwwyważeniową oraz zamknięcie przynajmniej na jeden zamek co najmniej w klasie "7" według normy PN-EN 12209 i zasuwę drzwiową zamykaną na kłódkę co najmniej w klasie "5" według normy PN-EN 12320.
2. W miejsce zabezpieczeń, o których mowa w ust. 1 pkt 3, dopuszcza się zastosowanie drzwi spełniających co najmniej wymagania, o których mowa w normie PN-EN 1627, plombowanych lub zaopatrzonych w inny wskaźnik sygnalizujący wejście osób nieuprawnionych.
3. Broń w liczbie powyżej 50 egzemplarzy i amunicję do niej przechowuje się z zastosowaniem dodatkowych zabezpieczeń, o których mowa w § 4 ust. 1 pkt 4.

§ 7. Urządzenia do przechowywania broni posiadają deklaracje zgodności z odpowiednimi Polskimi Normami lub certyfikaty zgodności z odpowiednimi Polskimi Normami, wydane przez jednostkę certyfikującą akredytowaną przez Polskie Centrum Akredytacji.

§ 8. 1. Broń palną nosi się w kaburach lub futerałach.

2. Broń palną przeznaczoną do ochrony osobistej nosi się w sposób jak najmniej widoczny, w kaburze przylegającej do ciała.
3. Broń palną nieprzeznaczoną do ochrony osobistej, o ile jest to możliwe, ze względu na jej ilość i wielkość, nosi się w sposób określony w ust. 2.
4. Broń palną przeznaczoną do celów łowieckich w obwodach łowieckich nosi się w czasie polowania w sposób określony w przepisach wydanych na podstawie art. 43 ust. 3 ustawy z dnia 13 października 1995 r. - Prawo łowieckie (Dz. U. z 2013 r. poz. 1226, z późn. zm).

§ 9. 1. Podmiot posiadający broń i amunicję prowadzi ewidencję posiadanej broni i amunicji.

2. Ewidencję posiadanej broni i amunicji, wraz z kopiami dokumentów zakupu broni i amunicji, przechowuje się w magazynie broni.

3. Ewidencja posiadanej broni zawiera:

- 1) nazwę i markę broni;
- 2) kaliber broni i rok produkcji;
- 3) numer i serię broni;
- 4) inne cechy identyfikacyjne broni, w tym wyposażenie dodatkowe;
- 5) podstawę nabycia broni lub jej przejęcia;
- 6) datę zewidencjonowania;
- 7) podstawę i datę przekazania broni wraz z określeniem jednostki, do której broń przekazano;
- 8) podstawę i datę zdjęcia broni z ewidencji wraz z podpisem osoby upoważnionej.

4. Ewidencja posiadanej amunicji zawiera:

- 1) kaliber i typ amunicji;
- 2) podstawę nabycia amunicji lub jej przejęcia z innej jednostki;
- 3) ilość zakupionej lub przejętej amunicji;
- 4) informacje o stanie amunicji, w tym jej przychód i rozchód.

§ 10. 1. Wydawanie broni i amunicji z **magazynu broni** i jej zdawanie podlega rejestracji w ewidencji wydawania - przyjmowania broni i amunicji.

2. Ewidencja wydawania - przyjmowania broni zawiera:

- 1) datę i godzinę wydania/przejęcia broni;

- 2) nazwę i markę broni;
- 3) kaliber broni i rok produkcji;
- 4) numer i serię broni;
- 5) ilość magazynków;
- 6) numer świadectwa broni;
- 7) imię, nazwisko i podpis wydającego/przyjmującego/zdającego broń.

3. Ewidencja wydawania - przyjmowania amunicji zawiera:

- 1) datę i godzinę wydania/przyjęcia amunicji;
- 2) rodzaj i kaliber wydawanej/przyjmowanej amunicji;
- 3) ilość wydawanej/przyjmowanej amunicji;
- 4) imię, nazwisko i podpis wydającego/przyjmującego/zdającego amunicję.

§ 11. 1. Karty ewidencji są ponumerowane, przeszyte i opatrzone na ostatniej stronie pieczęcią podmiotu posiadającego broń i amunicję.

2. Osobami uprawnionymi do dokonywania wpisów w ewidencji są kierownik podmiotu posiadającego broń i amunicję lub osoby przez niego pisemnie upoważnione.

3. Wpisy w ewidencji nie mogą być wymazywane ani w inny sposób usuwane, a zmiany wpisów są dokonywane kolorem czerwonym w sposób czytelny, ze wskazaniem daty zmiany i nazwiska osoby uprawnionej do dokonania takiej zmiany. Zmiana wpisu w ewidencji jest opatrzona podpisem osoby uprawnionej do dokonania takiej zmiany.

4. Ewidencja może być prowadzona z wykorzystaniem elektronicznych metod przetwarzania informacji pod warunkiem zastosowania rozwiązań systemowych umożliwiających rejestrację i przechowywanie wszystkich operacji wraz z kopią zapasową oraz pozwalających na ich weryfikację na podstawie dokumentów przechowywanych przez podmiot posiadający broń i amunicję przez okres 5 lat od dokonania ostatniego wpisu.

5. Dane zawarte w ewidencji chroni się przed:

- 1) przypadkowym lub celowym uszkodzeniem lub zniszczeniem;
- 2) kradzieżą;
- 3) zmianą lub dostępem przez osoby nieuprawnione, w tym również za pomocą złośliwego oprogramowania.

§ 12. Podmioty posiadające broń i amunicję oraz osoby posiadające broń i amunicję na podstawie pozwolenia, o którym mowa w art. 10 ust. 4 ustawy, które uzyskały pozwolenie na broń wydane przed dniem wejścia w życie rozporządzenia, **dostosują sposób przechowywania broni i amunicji do wymogów, o których mowa w § 3-6:**

- 1) w terminie 5 lat od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia;
- 2) z dniem uzyskania nowego pozwolenia na broń - w przypadku uzyskania nowego pozwolenia na broń wydanego po dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 13. Traci moc rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 3 kwietnia 2000 r. w sprawie przechowywania, noszenia oraz ewidencjonowania broni i amunicji (Dz. U. Nr 27, poz. 343).

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Data aktu:	2014.08.26
Data ogłoszenia:	2014.09.16
Wejście w życie:	2014.10.01

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 24 marca 2014 r.
Sygn. akt II SA/Wa 127/14

Na posiadaczu broni ciąży obowiązek zabezpieczenia broni i żaden przepis ani żadna sytuacja nie zwalnia go z tego obowiązku.

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 27 marca 2013 r.
Sygn. akt II SA/Wa 2225/12

Przepis art. 32 ust. 1 ustawy z 1999 r. o broni i amunicji nie daje podstaw do stopniowania jego naruszenia, zatem każde nawet jednorazowe odstępstwo od powinności przechowywania i noszenia broni i amunicji w sposób umożliwiający dostęp do nich osób nieuprawnionych stwarza podstawę do wydania decyzji o cofnięciu pozwolenia na posiadanie broni, zgodnie z art. 18 ust. 5 pkt 4 tej ustawy.

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 28 lutego 2013 r.
II SA/Wa 2301/12

Nawet jednorazowe bądź krótkotrwale przechowywanie broni z naruszeniem zasad prawa bezwzględnie wiążących posiadacza broni czyni usprawiedliwionym cofnięcie pozwolenia na broń.

Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 15 kwietnia 2011 r.
II OSK 669/10

To na posiadaczu broni ciąży obowiązek zabezpieczenia broni i żaden przepis ani żadna sytuacja nie zwalnia go z tego obowiązku. Nawet jednorazowe bądź krótkotrwale przechowywanie broni z naruszeniem zasad prawa bezwzględnie wiążących posiadacza broni, czyni usprawiedliwionym cofnięcie pozwolenia na broń. To na posiadaczu broni ciąży obowiązek zabezpieczenia broni, żaden przepis ani żadna sytuacja nie zwalnia go od tego obowiązku.

Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 26 lutego 2009 r.
II OSK 241/08

Z przechowywaniem broni mamy do czynienia w sytuacji, kiedy broń nie jest noszona, wożona lub używana. Ustawodawca nie wprowadził żadnego ograniczenia czasowego znamienia przechowywania. Przepisy ustawy z 1999 r. o broni i amunicji oraz § 5 rozporządzenia w sprawie przechowania, noszenia oraz ewidencjonowania broni i amunicji dotyczą każdego przechowywania trwającego nawet krótką chwilę.

Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 22 lutego 2008 r.
II OSK 906/07

Przepisy nie regulują, jak posiadacz indywidualnej broni sportowej powinien zabezpieczać ją w czasie zawodów sportowych i po takich zawodach, lecz musi to niewątpliwie być taki sposób, który rzeczywiście uniemożliwia osobom postronnym wejście w jej posiadanie. Warunku tego nie spełnia pozostawienie broni nawet w zamkniętym samochodzie ustawionym na publicznym parkingu, bez stałego dozoru tego samochodu, w sytuacji, gdy znajduje się tam nieznaną liczbą niezidentyfikowanych osób.

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 13 grudnia 2007 r.
VI SA/Wa 1034/07

1. Jest oczywiste, że broń bojowa nie może być przechowywana pod siedzeniem w samochodzie, bez względu na to, czy jest w saszetce, czy w kaburze. Takiej możliwości przepisy regulujące jej przechowywanie nie przewidziały. Ich celem, czyli zamysłem Ustawodawcy jest obowiązek posiadacza zachowania nad bronią pełnej, całkowitej i ścisłej kontroli przez cały czas, w którym nie jest możliwe jej przechowywanie we wskazany sposób, a więc przez czas jej nieużywania, przez czas jej transportu i noszenia.

2. Związany charakter decyzji, w formie której wydawane jest pozwolenie na broń, rodzi zarówno po stronie ubiegającego się o to pozwolenie obowiązek wykazania okoliczności uzasadniających jego wydanie, a obowiązek udowodnienia okoliczności, które powodują cofnięcie pozwolenia na broń spoczywa na organach Policji orzekających w tej sprawie.

Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego (do 2003.12.31) w Warszawie z dnia 7 listopada 2003 r. sygn. akt III SA 3078/01

Z kontekstu, w jakim w przepisach ustawy o broni i amunicji stosuje się słowo "nosić" wynika, że ustawodawca miał na myśli wszelkie przypadki, gdy dana osoba przemieszcza się z bronią, poza miejscem, w którym ją przechowuje.